

כדור בראש סלמן

הדקה ה-15. נהרי בעט כדור מפינת הקרן. הנראה נוחת על ראשו של נחום סלמן. בשלפניו שלושה מגינים איטלקיים והשוער. הכדור חדר לפינה השמאלית העליונה של השער.

הסובבים אותו כשבעיניו דמעות של שמחה. לא היתה זאת שמחת הרגע בלבד, אלא שמחת העתיד. מה ששילהב את רבבות הי צופים לא היתה רק העובדה, שחיובי הכדורגל הצנועים של ישראל עדיין הצליחו רגעים אלה לגבור על כוכביה המקצועיים של איטליה. המשלהב במצב זה היו הח' לומות שנילו אליו: כותרות שמנות בעתו" ני העולם על סנסציה נוספת שעוררה יש' ראל; הרכנת ראש של כל איטלקי בכל מיקרה שיפגוש בישראל; אפשרות תיאור רטיה לנצח בסיכוב שני, ואם לא או

נכונע לאיטליה

במשחק שלישי; השתתפות במשחקי גביע העולם בצ'ילי... ועוד ועוד. כמו אותו דייג עני באגדה, שלא ידע מה לבקש מדג הזהב, שהבטיח למלא את שלוש משאלות ליבו הנשגבות ביותר, כך לא ידעו רבבות הצופים ואיתם מאות האל' פים שעקבו אחרי שידור המשחק ברדיו, מה לעשות בנכיה הבלתי צפויה שנפלה בחלקם. ובדיוק כמו אותו דייג לא זכו בכלום, משום שלא ידעו מה לבקש.

★ ★ ★
כמו בבית־קברות

א' אפשר לבוא בטענות אל שחקני הנבחרת. הם ביצעו את מה שלא ניתן לבצע. וויאם נשמטה הזכיה מידם והסתיימה במפלה בתוצאה 2:0, לא הם אשמים בכך. גם לא המאמן ג'ולה מאני. אלה נתנו את כל מה שיכלו לתת בתנאים אלה ובנסיבות אלה. מי שהפסיד את המשחק לאיטליה לא היו

חודרוב מול מול ונסים

יעקב חודורוב לפני החלוץ המרכזי של האיטלקים, ג'ופה אלטפיני, כש' המגינים הישראליים מפגרים אחריו. רגע זרמתי זה הסתיים בנט — אלטפיני החטיא.

תחת זאת הפך האיצטדיון לבית־קברות. החולים השלימו עם המות, לא התאמצו לבלוע את הגלילה שתרפאם, שקט ותדהמה פשטו באיצטדיון. הראשים הורכנו, וגם הצופים הפאנטיים ביותר שתקו כמו דגים. היה זה רק טבעי שבמצב זה תישבר לחלוטין דוח הלחימה של הכדורגלנים הי' ישראלים, ובראותם את העורך שנוכח יכנעו גם הם. המוראל ירד עד לאפס והעיטפות שהיתה קיימת גם קודם, אך לא הורגשה, זרמה אל תוך רגליהם וגופם.

הפנדל

המקשר הימני האיטלקי פרנצ'סקו ליואקונו בוטע (קיצוני משמאל) את מכת היד מטה. חודורוב נראה מזוקן, אולם חודורוב כבר בפנים. ברגע זה התמוטטה הנבחרת הישראלית, איבדה את חיתרון שרכש, וספגה עוד שלושה שערים.

תחילת הסוך

הדקה ה-55 במשחק, ססימנח את המיפנה הדרמתי. עד רגע זה הובילה ישראל ביתרון 0:2. המקשר האיטלקי עומר סיבורי (שוכב, חולצה מספר 10), הוכשל ברחבת ה-16, והשוטפ פסק מכת'ו נגד ישראל.